

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 35C/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121200383
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Mazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:7121200383.1

Uznesenie

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Alenou Mazúrovou v konaní žalobkyne: Q. L., Z.. XX.XX.XXXX, B. Š.J. K. XXX/X, XXX XX A., právne zastúpená JUDr. Annou Lacovou, advokátkou so sídlom Pražská 4, 040 11 Košice, za účasti maloletého L. Q. L., Z.. X.X.XXXX, B. u žalobkyne proti žalovanému: Q. K., Z.. XX.X.XXXX, B. Š. XX, XXX XX A., o návrhu žalobkyne na zrušenie neodkladného opatrenia

rozhodol:

- I. Zrušuje neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 35C/255/2015-50 zo dňa 12.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/11/2016-78 zo dňa 4.4.2016.
- II. Žalobkyni náhradu trov konania voči žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa návrhom podaným na tunajší súd dňa 18.1.2021 sa domáhala zrušenia neodkladného opatrenia, ktoré bolo nariadené uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 35C/255/2015 zo dňa 12.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice sp. zn. 8CoP/11/2016 zo dňa 4.4.2016 s poukazom na § 338 písm. a) CSP. Návrh odôvodnila tým, že na jej návrh maloletý Q. L., Z.. X.X.XXXX v konaní sp. zn. 35C/255/2015 o určenie otcovstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, Okresný súd Košice I predbežne uložil povinnosť žalovanému prispievať na výživu maloletého sumou 150 EUR mesačne vždy k 15-temu dňu v mesiaci, za ktorý sa výživne platí, k rukám matky od právoplatnosti tohto uznesenia. Predmetné uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 12.11.2015 bolo uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/77/2016 zo dňa 4.4.2016 zmenené tak, že žalovanému bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 80 EUR mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, k rukám matky. Uviedla, že na základe predbežne vykonateľného súdneho rozhodnutia exekučný súd Banská Bystrica vydal poverenie na vykonanie exekúcie na vymoženie výživného; toho času je exekúcia vykonávaná súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. 313 EX 487/18 a vymáhaná suma je iba vo výške 649,96 EUR, pretože žalovaný ako povinný podal návrh na zastavenie exekúcie. Exekučný súd jeho návrhu čiastočne vyhovel a uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 70 Ek/285/2018 zo dňa 11.10.2019 bola exekúcia čiastočne zastavená, nakoľko zanikol exekučný titul v tejto časti. Uviedla, že konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 35C/255/2015 bolo právoplatne ukončené vydaním rozsudku dňa 17.10.2019 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/78/2020 zo dňa 25.11.2020 nadobudol právoplatnosť dňa 1.12.2020. Týmto rozsudkom Krajský súd v Košiciach zmenil napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice I vo výroku o výživnom tak, že zaviazal žalovaného ako otca prispievať matke (žalobkyni) na výživu maloletého dieťaťa sumou 200 EUR mesačne od 4.8.2015 do budúcnosti, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred a dlžné výživné v sume 6.823,33 EUR, ktoré otcovi vzniklo určením výživného od 8.4.2015 do 31.10.2019, bol žalovaný ako otec povinný zaplatiť matke maloletého do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrok o dlžnom výživnom v sebe subsumoval aj dlžné výživné vo výške 649,96 EUR, ktorá suma je predmetom exekučného konania 313 EX 487/2018. Dôvodila, že k zániku neodkladného opatrenia zo zákona dochádza iba v prípade uplynutia času,

na ktorý bolo nariadené, pokiaľ súd o časovom obmedzení neodkladného opatrenia v konkrétnom prípade rozhodol; inak musí byť neodkladné opatrenie vždy osobitne zrušené súdnym rozhodnutím. Akcentovala, že vzhľadom k tomu, že otec si dobrovoľne neplní svoju vyživovaciu povinnosť stanovenú rozsudkom odvolacieho súdu, a ak žalobkyňa podá návrh na vykonanie exekúcie, exekúcia čo do zaplata sumy 649,96 EUR by bola vedená duplicitne, keďže by bola naďalej vedená exekúcia 313 EX 487/2018, ale aj s novo zahájenou exekúciou a z tohto dôvodu dlžné výživné v sume 6.823,33 EUR tvorí dlžné výživné od 8.4.2015 do 31.10.2019, a teda subsumuje v sebe aj dlh vo výške 649,96 EUR. Zastala názor, že uvedené je dôvodom, pre ktorý je potrebné, aby súd neodkladné opatrenie zrušil.

2. Žalobkyňa spolu s návrhom na zrušenie neodkladného opatrenia doručila správu o stave exekúcie 313 EX 487/208 zo dňa 28.12.2020, uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 11.10.2019 sp. zn. 70 Ek/285/2018 a navrhla súdu pripojiť spis Okresného súdu Košice I sp. zn. 35C/255/2015.

3. Žalovaný k návrhu nepodal žiadne stanovisko.

4. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 35C/255/2015 vyplýva, že žalobkyňa v predmetnom konaní o určenie otcovstva sa domáhala, aby súd neodkladným opatrením uložil žalovanému povinnosť ako domnelému otcovi maloletého Q.Z. L., Z. X.X.XXX predbežne prispievať na jeho výživu sumou 150 EUR mesačne. V konaní bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 12.11.2015 sp. zn. 35C/255/2015 - 50 tak, že žalovanému bola uložená povinnosť predbežne prispievať na výživu maloletého sumou 150 EUR mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci, za ktorý sa výživné platí, k rukám matky od právoplatnosti tohto uznesenia. Neodkladné opatrenie bolo vydané ešte za účinnosti OSP v súlade s ust. § 102 ods. 1, § 75 ods. 1 písm. a), ods. 8, § 76 ods. 4, § 113 ods. 2, § 162 ods. 2 OSP. Neodkladné opatrenie nadobudlo predbežnú vykonateľnosť dňa 28.11.2015 a stalo sa právoplatným dňa 29.4.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/77/2016 zo dňa 4.4.2016, ktorým, v zmysle odvolania žalovaného, bolo neodkladné opatrenie zmenené a žalovaný bol zaviazaný k povinnosti prispievať na výživu maloletého sumou 80 EUR mesačne.

5. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 70 Ek/285/2018 zo dňa 11.10.2019 v exekúcii oprávneného maloletého Q. L., zastúpeného zákonnou zástupkyňou - matkou (žalobkyňou) proti povinnému - žalovanému o vymoženie zameškaného výživného vo výške 460 EUR a bežného výživného, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. pod sp. zn. 313 EX 487/2018, o návrhu povinného - žalovaného na zastavenie exekúcie rozhodol nasledovne: I. Exekúciu v časti o vymoženie zameškaného výživného vo výške 160 EUR za obdobie október 2017 až február 2018 podľa ust. § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil, II. Exekúciu v časti o vymoženie bežného výživného vo výške 400 EUR za mesiace marec 2018 až júl 2018 podľa ust. § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil, III. Exekúciu v časti o vymoženie bežného výživného vo výške 140 EUR od 1.8.2018 podľa ust. § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastavil, IV. Návrh povinného na zastavenie exekúcie v časti o vymoženie zameškaného výživného vo výške 300 EUR za obdobie október 2017 až február 2018 a o vymoženie bežného výživného vo výške 60 EUR mesačne za mesiace marec 2018 až júl 2018, trov exekúcie oprávneného a trov exekúcie súdneho exekútora podľa ustanovenia § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Predmetom vymáhania súdnym exekútorom po nadobudnutí právoplatnosti citovaného uznesenia ostalo vymoženie výživného v sume 600 EUR a vymoženie trov exekúcie.

6. Podľa ust. § 366 CSP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

7. Podľa ust. § 338 CSP, ak bolo neodkladné opatrenie nariadené po skončení konania vo veci samej alebo ak skôr nariadené neodkladné opatrenie trvá aj po skončení konania vo veci samej, súd uznesenie o neodkladnom opatrení na návrh zruší, ak : a) vzhľadom na stav exekučného konania už nie je potrebné.

8. Podľa ust. § 339 veta prvá CSP, o zrušení neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť bez pojednávania.

9. Z uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia vyplýva, že toto bolo nariadené za účinnosti OSP podľa § 76 ods. 1 písm. a) v konaní o určenie otcovstva. Toto konanie bolo právoplatne ukončené rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 35C/255/2015-224 zo dňa 20.7.2017, žalovaný bol určený, že je otcom maloletého Q. L., maloleté dieťa bolo zverené do starostlivosti matky a žalovaný ako osoba povinná - otec bol zaviazaný k povinnosti prispievať na výživu maloletého od 8.4.2015 do budúca sumou 140 EUR mesačne. Na odvolanie matky došlo k zmene výroku o určenie vyživovacej povinnosti a žalovaný ako otec maloletého bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumu 200 EUR mesačne od 8.4.2015 do budúca a zároveň bolo určená povinnosť žalovanému zaplatiť dlžné výživné v sume 6.823,33 EUR, ktoré mu vzniklo určením výživného od 8.4.2015 do 31.10.2019, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky maloletého. Na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 35C/255/2015-224 zo dňa 20.7.2017, ktorý nadobudol vykonateľnosť vo vzťahu

k určení vyživovacej povinnosti dňa 6.10.2017, bola začatá exekúcia a súdny exekútor bol poverený na vykonanie exekúcie v neprospech povinného na vymożenie zameškaného výživného spolu vo výške 460 EUR za mesiace október 2017 až február 2018 a bežného výživného vo výške 140 EUR mesačne, počnúc mesiacom marec 2018 a trov exekúcie od oprávneného vo výške 49,96 EUR. Exekučný titul, na základe ktorého sa začalo exekučné konanie, bol zrušený vo vzťahu k vyživovacej povinnosti uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/37/2018-308 zo dňa 31.7.2018. Toho času sa vedie exekučné konanie, resp. exekúcia voči žalovanému ako povinnému po čiastočnom zastavení exekúcie o vymożenie bežného výživného vo výške 649,96 EUR, čo vyplýva aj z prehľadu stavu vymáhania pohľadávky vydaného povereným súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD.

10. Žalobkyňa sa po skončení konania vo veci samej návrhom domáha, aby súd zrušil neodkladné opatrenie, pretože vzhľadom na stav exekučného konania už nie je neodkladné opatrenie potrebné. Táto podmienka nadväzuje na samotný účel neodkladného opatrenia, ktoré by malo v prípade procesného úspechu žalobcu vo veci samej trvať až do uspokojenia nároku, ktorý bol prostredníctvom neodkladného opatrenia procesne zabezpečený. V danom prípade je potrebné prihliadať na stav exekučného konania, ktorého podkladom je exekučný titul vo veci samej a neodkladné opatrenie tak možno považovať za nepotrebné vzhľadom na stav exekučného konania najmä vtedy, ak bol nárok oprávneného uspokojený alebo poverený exekútor realizuje (realizoval) také zabezpečovacie úkony, že zrušením neodkladného opatrenia nemôže dôjsť k zmareniu jeho pôvodného účelu.

11. Žalovaná opisom skutkových okolností preukázala, že ak by opätovne podala návrh na vykonanie exekúcie, pretože otec si dobrovoľne svoju vyživovaciu povinnosť stanovenú mu právoplatným rozsudkom voči maloletému neplní, exekúcia, čo do vymożenia sumy 649,96 EUR by tak bola vedená duplicitne, keďže dlžné výživné v sume 6.823,33 EUR za obdobie od 8.4.2015 do 31.10.2019 subsumuje v sebe aj dlžné výživné vo výške 649,96 EUR. Súd má zato, že žalobkyňa dostatočne preukázala, že neodkladné opatrenie, ktoré bolo nariadené v konaní o určení otcovstva a trvá aj po skončení vo veci samej, vzhľadom na stav exekučného konania, už nie je potrebné, a preto poukazujúc na ust. § 338 CSP písm. a) CSP súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 12.11.2015 sp. zn. 35C/255/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4.4.2016 sp. zn. 8CoP/11/2016.

12. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

13. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14. Podľa ust. § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť náhrady trov konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu, pokiaľ súd vo veci vydá meritórne rozhodnutie. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa citovaného zákonného ustanovenia sa vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok - dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti, ktoré zákon bližšie nešpecifikuje. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery strán sporu (nielen tej strany, ktorú by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj tej strany, ktorej majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov dotknutá) a všíma si i okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti zákona, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

16. Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Dôvody hodné osobitného zreteľa sú generálnym dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania. Je pravdou, že použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: 1. dôvody hodné osobitného zreteľa, 2. výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto

podmienok ponecháva na súdnu prax, čo však neznamená, že tým vytvára priestor na nekontrolovanú voľnú úvahu súdu. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. K aplikácii ustanovenia § 257 dochádza aj z aspektov sociálnych, pričom pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu a všima si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní. Medzi dôvody hodné osobitného zreteľa možno zahrnúť aj neprimeranú tvrdosť, povahu a okolnosti sporu, osobné pomery strany sporu a pod. Inak povedané v sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 ods. 1 CSP), pričom aplikácia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak okolnostiach danej veci ako aj okolnostiach na strane strán sporu. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery strán sporu a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany sporu k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane sporu a aby neodporovalo dobrým mravom. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci.

17. Podľa čl. 2 ods. 1 CSP, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

18. Podľa čl. 2 ods. 2 CSP, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

19. V konaní o zrušení neodkladného opatrenie bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, ktorá tak má nárok na náhradu preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanému. Súd o trovách rozhodol v súlade s § 257 CSP a úspešnej žalobkyni nepriznal náhradu trov konania, pretože vzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti, ktoré sú dané charakterom vzniknutej procesnej situácie. Výnimočnosť spočíva v okolnostiach danej veci. Súd v danom prípade má zato, že vzhľadom na povahu a okolnosti danej veci, na vznik procesnej situácie v exekučnom konaní a na jej charakter, existujú na strane žalovaného dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd žalobkyni trovy konania nepriznal. Nepriznanie náhrady trov konania v danom prípade slúži aj na odstránenie neprimeranej tvrdosti, prihliadajúc na okolnosti danej veci. Je (bolo) v záujme obidvoch účastníkov vzniknutú situáciu spravodlivo usporiadať, čo má, podľa názoru súdu, vplyv na rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania.

20. S poukazom aj na citovaný článok základných princípov CSP, majú na zreteli, že výnimočné okolnosti prípadu odôvodňujúce aplikáciu ustanovenia § 257 CSP posudzujú súdy v každej konkrétnej veci na základe individuálnych okolností prípadu a vo veciach, kde súdy aplikujú § 257 CSP tak ani vo všeobecnosti nemožno vytvoriť nejakú jednotnú súdnu prax, ktorou by boli súdy pri aplikácii resp. neaplikácii § 257 CSP viazané (čo je želaná hodnota civilného procesu, to čo má byť) súdu sa v danom prípade javí za spravodlivé nepriznať náhradu trov konania žalobkyni aplikujúc ustanovenie § 257 CSP.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto uznesenia n i e j e p r í p u s t n é odvolanie (§ 357 a contrario CSP).

Proti výroku II. tohto uznesenia je p r í p u s t n é odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP), ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).